

TIESĪBU AKTI, KAS PIENĒMTI, PIEMĒROJOT LES VI SADAĻU

PADOMES PAMATLĒMUMS 2009/315/TI

(2009. gada 26. februāris)

par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 31. pantu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu un Beļģijas Karalistes iniciatīvu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība ir izvirzījusi mērķi nodrošināt pilsoņiem augstāku aizsardzības līmeni brīvības, drošības un tiesiskuma telpā. No šā mērķa izriet, ka dalībvalstu kompetentās iestādes apmainās ar informāciju no sodāmības reģistriem.
- (2) Saskaņā ar 1999. gada 15. un 16. oktobra Eiropadomes Tamperes sanāksmes secinājumiem Padome 2000. gada 29. novembrī pieņēma pasākumu programmu, lai īstenotu savstarpējas atzīšanas principu attiecībā uz nolūmiem krimināllietās ⁽²⁾. Šis pamatlēmums veicina programmas 3. pasākumā paredzēto mērķu sasniegšanu, kas attiecībā uz informācijas lūgumu par iepriekšēju sodāmību ierosina izveidot standarta veidlapu, kas būtu tulkota visās Savienības oficiālajās valodās, līdzīgi kā tas ir Šengenas struktūrās.
- (3) Nobeiguma ziņojumā attiecībā uz pirmo novērtējumu par savstarpējo juridisko palīdzību krimināllietās ⁽³⁾ dalībvalstis tika aicinātas vienkāršot dokumentu nodošanas procedūras starp dalībvalstīm, vajadzības gadījumā izmantojot standarta veidlapas, lai atvieglinātu savstarpējo juridisko palīdzību.

- (4) Eiropadome 2004. gada 25. un 26. martā Deklarācijā par terorisma apkarošanu kā vienu no prioritātēm izvirzīja vajadzību informācijas apmaiņu par notiesājošiem spriedumiem padarīt kvalitatīvāku, un tā vēlreiz tika apstiprināta Hāgas Programmā ⁽⁴⁾, ko Eiropadome pieņēma 2004. gada 4. un 5. novembrī un ar ko aicina paplašināt tās informācijas apmaiņu, kura iegūta no valstu notiesājošo spriedumu un profesionālās darbības aizliegumu reģistriem. Šie mērķi atspoguļoti rīcības plānā, ko 2005. gada 2. un 3. jūnijā kopīgi pieņēma Padome un Komisija, lai īstenotu Hāgas Programmu.

- (5) Lai starp dalībvalstīm uzlabotu informācijas apmaiņu par sodāmības reģistriem, tiek atbalstīti projekti, kas izstrādāti nolūkā sasniegt šo mērķi, tostarp pastāvošais projekts savstarpēji saistīt valstu sodāmības reģistrus. Šajā darbā gūtā pieredze ir mudinājusi dalībvalstis vēl vairāk pastiprināt savus centienus un parādījusī to, cik svarīgi ir turpināt racionalizēt dalībvalstu savstarpēju informācijas apmaiņu par notiesājošiem spriedumiem.

- (6) Šis pamatlēmums atbilst vēlmēm, ko Padome 2005. gada 14. aprīlī izteica pēc tam, kad tika publicēta Baltā grāmata attiecībā uz informācijas apmaiņu par kriminālsodiem un to sekām Eiropas Savienībā, un pēc tās turpmākas vispārējas apspriešanas. Šā pamatlēmuma galvenais mērķis ir uzlabot apmaiņu ar informāciju par notiesājošiem spriedumiem un – ja tas piemērots un iekļauts notiesāšanas dalībvalsts sodāmības reģistrā – par aizliegumiem veikt noteiktu profesionālo darbību, kurš izriet no Savienības pilsoņiem pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem krimināllietās.

- (7) Tas, ka ar šo pamatlēmumu izveidotos mehānismus piemēro vienīgi tādas informācijas nodošanai no sodāmības reģistra, kura attiecas uz fiziskām personām, nedrīkstētu ietekmēt to, ka nākotnē šo mehānismu piemērošana varētu tikt paplašināta, ietverot arī uz juridiskām personām attiecīgas informācijas apmaiņu.

⁽¹⁾ Atzinums sniegts 2008. gada 17. jūnijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ OV C 12, 15.1.2001., 10. lpp.

⁽³⁾ OV C 216, 1.8.2001., 14. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.

- (8) Informāciju par citās dalībvalstīs pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem patlaban reglamentē 1959. gada 20. aprīļa Eiropas Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās 13. un 22. pants. Tomēr pašreizējos apstākļos minētie noteikumi ir nepietiekami, lai nodrošinātu atbilstību tiesu iestāžu sadarbības prasībām tādā telpā, kāda ir Eiropas Savienība.
- (9) Attiecībās starp dalībvalstīm ar šo pamatlēmumu būtu jāaizstāj 22. pants Eiropas Konvencijā par savstarpēju palīdzību krimināllietās. Papildus šajā pamatlēmumā pārņemtajam un precizētajam notiesāšanas dalībvalsts pienākumam nodot personas valstspiederības dalībvalstij informāciju par notiesājošiem spriedumiem, kas tās valstspiederīgajiem pasludināti notiesāšanas dalībvalstī, tiek ieviests arī pienākums personas valstspiederības dalībvalstij glabāt šādi nodotu informāciju, lai nodrošinātu šīs dalībvalsts spēju sniegt pilnīgu atbildi uz informācijas lūgumiem no citām dalībvalstīm.
- (10) Šis pamatlēmums nedrīkstētu ierobežot iespēju tiesu iestādēm tieši pieprasīt un nodot informāciju no sodāmības reģistra, kā paredzēts Eiropas Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās 13. pantā, to lasot saistībā ar minētās konvencijas 15. panta 3. punktu un neskarot 6. panta 1. punktu Konvencijā par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās, kura izstrādāta ar Padomes 2000. gada 29. maija Akta ⁽¹⁾.
- (11) Informācijas par notiesājošiem spriedumiem aprites uzlabošanai nav lielas nozīmes, ja dalībvalstis nevar ņemt vērā nodoto informāciju. Padome 2008. gada 24. jūlijā pieņēma Pamatlēmumu 2008/675/TI par Eiropas Savienības dalībvalstīs pieņemtu spriedumu ņemšanu vērā jaunā kriminālprocesā ⁽²⁾.
- (12) Ar šo pamatlēmumu Beļģijas Karalistes ierosmes galvenais mērķis ir sasniegts tiktāl, ciktāl visu dalībvalstu centrālajām iestādēm, sniedzot atbildi uz attiecīgās personas pieprasījumu, būtu jāpieprasa un jāiekļauj uzzīņā no sodāmības reģistra visa informācija no attiecīgās personas valstspiederības dalībvalsts sodāmības reģistra. Informācija par notiesājošu spriedumu un par no šā sprieduma izrietošu aizliegumu veikt noteiktu profesionālo darbību, ja tas piemērots un iekļauts sodāmības reģistrā, ir priekšnoteikums, lai tos izpildītu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā attiecīgā persona gatavojas veikt profesionālo darbību, kas saistīta ar bērnu pieskatīšanu. Ar šo pamatlēmumu izveidotā mehānisma mērķis ir, *inter alia*, nodrošināt to, ka personas, kuras notiesātas par dzimumnoziegumiem pret bērniem – gadījumā, kad notiesāšanas dalībvalsts sodāmības reģistrā attiecībā uz šo personu ir iekļauts šāds notiesājošs spriedums un no šā sprieduma izrietošs aizliegums veikt noteiktu profesionālo darbību, ja tas piemērots un iekļauts sodāmības reģistrā –, vairs nevarētu noslēpt šo notiesājošo spriedumu vai aizliegumu veikt noteiktu profesionālo darbību, lai kādā citā dalībvalstī veiktu profesionālo darbību, kas saistīta ar bērnu pieskatīšanu.
- (13) Ar šo pamatlēmumu paredz noteikumus par tādu personas datu aizsardzību, kurus tā īstenošanas gaitā nodod starp dalībvalstīm. Ar šo pamatlēmumu papildina pastāvošos noteikumus par tādu personas datu aizsardzību, kurus apstrādā, īstenojot policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās. Turklāt uz personas datiem, ko apstrādā atbilstīgi šim pamatlēmumam, attiecas Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencija par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automatizētu apstrādi. Šajā pamatlēmumā ir ietverti arī tie noteikumi no Padomes Lēmuma 2005/876/TI (2005. gada 21. novembris) par tādas informācijas apmaiņu, ko iegūst no sodāmības reģistra ⁽³⁾, ar kuriem nosaka ierobežojumus attiecībā uz to, kā lūguma iesniedzēja dalībvalsts drīkst izmantot saņemto informāciju. Šis pamatlēmums minētos noteikumus papildina ar īpašām normām attiecībā uz gadījumiem, kad personas valstspiederības dalībvalsts nodod tālāk tādu informāciju par notiesājošiem spriedumiem, ko tai nodevusi notiesāšanas dalībvalsts.
- (14) Ar šo pamatlēmumu netiek grozīti pienākumi un prakse, kas attiecībā uz trešām valstīm iedibināta saskaņā ar Eiropas Konvenciju par savstarpēju palīdzību krimināllietās, ciktāl minētais instruments turpina būt piemērojams.
- (15) Saskaņā ar Eiropas Padomes Ieteikumu Nr. R (84) 10 par sodāmības reģistru un notiesātu personu rehabilitāciju sodāmības reģistra izveides galvenais mērķis ir informēt krimināllietu tiesvedības sistēmas atbildīgās iestādes par apsūdzētās personas iepriekšējiem pārkāpumiem, lai pieņemamo lēmumu pielāgotu konkrētajai situācijai. Tā kā jebkādai citai sodāmības reģistra izmantošanai, kas varētu apdraudēt notiesātās personas sociālās rehabilitācijas iespējas, ir jābūt pēc iespējas ierobežotai, tad saskaņā ar šo pamatlēmumu nodotās informācijas izmantošanu mērķiem, kas nav kriminālprocess, var ierobežot saskaņā ar lūguma saņēmējas valsts un lūguma iesniedzējas valsts tiesību aktiem.

⁽¹⁾ OV C 197, 12.7.2000., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 220, 15.8.2008., 32. lpp.

⁽³⁾ OV L 322, 9.12.2005., 33. lpp.

- (16) Šā pamatlēmuma noteikumi par informācijas nodošanu personas valstspiederības dalībvalstij, lai šo informāciju glabātu un nosūtītu tālāk, netiecas saskaņot dalībvalstu sodāmības reģistru sistēmas. Šis pamatlēmums nerada notiesāšanas dalībvalstij pienākumu mainīt savu sodāmības reģistru sistēmu, ciktāl tas attiecas uz informācijas lietošanu valsts iekšienē.
- (17) Informācijas par notiesājošiem spriedumiem aprites uzlabošanai nav lielas nozīmes, ja tāda informācija nav saprotama dalībvalstij, kura to saņem. Savstarpēju sapratni var uzlabot, izveidojot "Eiropas standarta veidlapu", kas ļaus ar informāciju apmainīties saskaņotā, elektroniskā un viegli mašintulkojamā formā. Informācija par notiesājošiem spriedumiem, kuru nosūta notiesāšanas dalībvalsts, būtu jānodod šīs dalībvalsts valsts valodā vai vienā no valsts valodām. Padomei būtu jāveic pasākumi, lai izveidotu ar šo pamatlēmumu paredzēto informācijas apmaiņas sistēmu.
- (18) Šajā pamatlēmumā ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā un atspoguļoti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (19) Šajā pamatlēmumā ir ievērots subsidiaritātes princips, kas minēts Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā un noteikts Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā, jo atsevišķas dalībvalstis nevar pietiekami uzlabot sistēmas sodāmības informācijas nodošanai starp dalībvalstīm, un tas prasa saskaņotu rīcību Eiropas Savienības mērogā. Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā pamatlēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. pants

Mērķis

Šā pamatlēmuma mērķis ir:

- a) noteikt kārtību, saskaņā ar kuru dalībvalsts, kurā pieņemts notiesājošs spriedums pret citas dalībvalsts valstspiederīgo, ("notiesāšanas dalībvalsts") informāciju par šādu notiesājošu spriedumu nodod notiesātās personas valstspiederības dalībvalstij ("personas valstspiederības dalībvalsts");

- b) noteikt personas valstspiederības dalībvalstij informācijas glabāšanas pienākumus un precizēt metodes, kas jāizmanto, atbildot uz lūgumu sniegt informāciju no sodāmības reģistra;
- c) noteikt pamatu datorizētai sistēmai, lai starp dalībvalstīm apmainītos ar informāciju par notiesājošiem spriedumiem, minēto sistēmu izstrādājot un attīstot, pamatojoties uz šo pamatlēmumu un turpmāku lēmumu, kas ir minēts 11. panta 4. punktā.

2. pants

Definīcijas

Šajā pamatlēmumā:

- a) "notiesājošs spriedums" ir jebkurš krimināltiesas pieņemts galīgs lēmums, ar ko fizisku personu notiesā par noziedzīgu nodarījumu, ciktāl šāds lēmums ir iekļauts notiesāšanas valsts sodāmības reģistrā;
- b) "kriminālprocess" ir pirmstiesas stadija, pati tiesas stadija un notiesājošā sprieduma izpilde;
- c) "sodāmības reģistrs" ir attiecīgās valsts reģistrs vai reģistri, kuros saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem reģistrē notiesājošus spriedumus.

3. pants

Centrālā iestāde

1. Saskaņā ar šo pamatlēmumu katra dalībvalsts norāda centrālo iestādi. Tomēr informācijas nodošanai saskaņā ar 4. pantu un saskaņā ar 7. pantu sniegtām atbildēm uz 6. pantā minētajiem lūgumiem dalībvalstis var norādīt vienu vai vairākas centrālās iestādes.

2. Katra dalībvalsts informē Padomes Ģenerālsekretariātu un Komisiju par centrālo iestādi vai centrālajām iestādēm, kas norādītas saskaņā ar 1. punktu. Padomes Ģenerālsekretariāts šo informāciju dara zināmu dalībvalstīm un Eurojust.

4. pants

Notiesāšanas dalībvalsts pienākumi

1. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka, sniedzot informāciju attiecīgās valsts sodāmības reģistram, informācijai par visiem tās teritorijā pasludinātajiem notiesājošiem spriedumiem ir pievienota informācija par notiesātās personas valstspiederību vai valstspiederībām, ja attiecīgā persona ir kādas citas dalībvalsts valstspiederīgais.

2. Notiesāšanas dalībvalsts centrālā iestāde, cik drīz vien iespējams, informē pārējo dalībvalstu centrālās iestādes par notiesājošiem spriedumiem, kas attiecīgās citas dalībvalsts valstspiederīgajiem pasludināti šīs dalībvalsts teritorijā un iekļauti tās sodāmības reģistrā.

Ja ir zināms, ka notiesātā persona ir vairāku dalībvalstu valstspiederīgais, attiecīgo informāciju nodod katrai no šīm dalībvalstīm pat tad, ja notiesātā persona ir tās dalībvalsts valstspiederīgais, kuras teritorijā tā notiesāta.

3. Notiesāšanas dalībvalsts centrālā iestāde tūlīt nodod personas valstspiederības dalībvalsts centrālajai iestādei informāciju par sodāmības reģistrā iekļautās informācijas turpmāku grozīšanu vai svītrošanu.

4. Jebkura dalībvalsts, kas sniegusi informāciju saskaņā ar 2. un 3. punktu, katrā konkrētā gadījumā pēc personas valstspiederības dalībvalsts centrālās iestādes lūguma nosūta tai attiecīgo notiesājošo spriedumu un turpmāko pasākumu kopijas, kā arī visu citu uz minētajiem attiecīgo informāciju, lai tā varētu izlemt, vai šajā sakarā ir jāveic kādi pasākumi valsts līmenī.

5. pants

Personas valstspiederības dalībvalsts pienākumi

1. Personas valstspiederības dalībvalsts centrālā iestāde saskaņā ar 11. panta 1. un 2. punktu glabā visu saskaņā ar 4. panta 2. un 3. punktu nodoto informāciju, lai to varētu nodot tālāk saskaņā ar 7. pantu.

2. Ja saskaņā ar 4. panta 3. punktu nodota informācija par jebkādiem grozījumiem vai svītrošanu informāciju, personas valstspiederības dalībvalsts izdara identiskus grozījumus vai svītrojumu attiecībā uz informāciju, ko glabā saskaņā ar šā panta 1. punktu, lai to varētu nodot tālāk saskaņā ar 7. pantu.

3. Tālāknodošanai atbilstīgi 7. pantam personas valstspiederības dalībvalsts var izmantot vienīgi tādu informāciju, kas atjaunināta saskaņā ar šā panta 2. punktu.

6. pants

Lūgumi sniegt informāciju par notiesājošiem spriedumiem

1. Ja informācija no kādas dalībvalsts sodāmības reģistra ir vajadzīga saistībā ar kriminālprocesu pret personu vai jebkādiem

citiem mērķiem, kas nav kriminālprocess, dalībvalsts centrālā iestāde var saskaņā ar saviem tiesību aktiem iesniegt citas dalībvalsts centrālajai iestādei lūgumu sniegt informāciju un ar to saistītus datus no sodāmības reģistra.

2. Ja persona lūdz informāciju par savām sodāmībām, lūguma saņēmējas dalībvalsts centrālā iestāde var saskaņā ar saviem tiesību aktiem iesniegt citas dalībvalsts centrālajai iestādei lūgumu sniegt informāciju un ar to saistītus datus no sodāmības reģistra ar nosacījumu, ka attiecīgā persona ir vai ir bijusi lūguma iesniedzējas dalībvalsts vai lūguma saņēmējas dalībvalsts iedzīvotājs vai valstspiederīgais.

3. Pēc 11. panta 7. punktā paredzētā termiņa beigām, ja persona lūgumu par savām sodāmībām iesniedz tādas dalībvalsts centrālajai iestādei, kura nav šīs personas valstspiederības dalībvalsts, tad lūguma saņēmējas dalībvalsts centrālā iestāde iesniedz personas valstspiederības dalībvalstij attiecīgu lūgumu sniegt informāciju un ar to saistītus datus no sodāmības reģistra, lai šo informāciju un ar to saistītus datus varētu iekļaut uzzinā, kas izdodama attiecīgajai personai.

4. Visus dalībvalsts centrālās iestādes lūgumus sniegt informāciju no sodāmības reģistra iesniedz, izmantojot pielikumā paredzēto veidlapu.

7. pants

Atbilde uz lūgumu sniegt informāciju par notiesājošiem spriedumiem

1. Ja personas valstspiederības dalībvalsts centrālā iestāde saskaņā ar 6. pantu ir lūgta sniegt informāciju no sodāmības reģistra saistībā ar kriminālprocesu, minētā centrālā iestāde nodod lūguma iesniedzējas dalībvalsts centrālajai iestādei informāciju par:

- a) personas valstspiederības dalībvalstī pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem, kas iekļauti sodāmības reģistrā;
- b) citās dalībvalstīs pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem, kas tai nodoti pēc 2012. gada 27. aprīļa, piemērojot 4. pantu, un ko glabā saskaņā ar 5. panta 1. un 2. punktu;
- c) citās dalībvalstīs pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem, kas tai nodoti līdz 2012. gada 27. aprīlim un iekļauti sodāmības reģistrā;

d) trešās valstīs pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem, kas pēc tam tai nodoti un iekļauti sodāmības reģistrā.

2. Ja personas valstspiederības dalībvalsts centrālā iestāde saskaņā ar 6. pantu ir lūgta sniegt informāciju no sodāmības reģistra tādiem mērķiem, kas nav kriminālprocess, minētā centrālā iestāde saskaņā ar saviem tiesību aktiem sniedz atbildi par personas valstspiederības dalībvalstī pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem un par notiesājošiem spriedumiem, kas pasludināti trešās valstīs un pēc tam tai nodoti, un iekļauti tās sodāmības reģistrā.

Attiecībā uz informāciju par notiesājošiem spriedumiem, kas pasludināti citā dalībvalstī un kas pēc tam nodoti personas valstspiederības dalībvalstij, šis dalībvalsts centrālā iestāde saskaņā ar saviem tiesību aktiem nodod lūguma iesniedzējai dalībvalstij informāciju, kuru glabā saskaņā ar 5. panta 1. un 2. punktu, kā arī informāciju, kura šis dalībvalsts centrālajai iestādei ir nodota līdz 2012. gada 27. aprīlim un ir iekļauta tās sodāmības reģistrā.

Nododot informāciju saskaņā ar 4. pantu, notiesāšanas dalībvalsts centrālā iestāde var paziņot personas valstspiederības dalībvalstij, ka informāciju par notiesājošiem spriedumiem, kas pasludināti notiesāšanas dalībvalstī un nodoti personas valstspiederības dalībvalsts centrālajai iestādei, drīkst nodot tālāk vienīgi kriminālprocesa vajadzībām. Šādā gadījumā personas valstspiederības dalībvalsts centrālā iestāde attiecībā uz šādiem notiesājošiem spriedumiem paziņo lūguma iesniedzējai dalībvalstij, kura cita dalībvalsts ir sniegusi šādu informāciju, lai lūguma iesniedzēja dalībvalsts varētu tieši notiesāšanas dalībvalstij iesniegt lūgumu sniegt informāciju par šiem notiesājošajiem spriedumiem.

3. Ja trešā valsts lūdz personas valstspiederības dalībvalsts centrālo iestādi sniegt informāciju no sodāmības reģistra, personas valstspiederības dalībvalsts var sniegt atbildi attiecībā uz notiesājošiem spriedumiem, ko nodevusi cita dalībvalsts, vienīgi ievērojot ierobežojumus, kuri saskaņā ar 1. un 2. punktu piemērojami informācijas nodošanai citām dalībvalstīm.

4. Ja saskaņā ar 6. pantu informāciju no sodāmības reģistra lūdz tādas dalībvalsts centrālajai iestādei, kura nav personas valstspiederības dalībvalsts, tad lūguma saņēmēja dalībvalsts informāciju par tās sodāmības reģistrā iekļautiem lūguma saņēmējā dalībvalstī pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem un trešo valstu valstspiederīgajiem bezvalstniekiem pasludinātiem

notiesājošiem spriedumiem nodod tiktāl, ciktāl tas paredzēts Eiropas Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās 13. pantā.

5. Atbildei izmanto pielikumā paredzēto veidlapu. Tai pievieno notiesājošo spriedumu sarakstu, kā paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos.

8. pants

Atbildes termiņš

1. Lūguma saņēmējais dalībvalsts centrālā iestāde atbildi lūguma iesniedzējais dalībvalsts centrālajai iestādei uz 6. panta 1. punktā minēto lūgumu sniedz tūlīt un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā desmit darbdienās pēc lūguma saņemšanas dienas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, noteikumiem vai praksi, šim nolūkam izmantojot pielikumā paredzēto veidlapu.

Ja lūguma saņēmējai dalībvalstij ir vajadzīga turpmāka informācija, lai identificētu personu, uz ko attiecas lūgums, tā tūlīt apspriežas ar lūguma iesniedzēju dalībvalsti, lai sniegtu atbildi desmit darbdienās pēc papildu informācijas saņemšanas dienas.

2. Atbildi uz 6. panta 2. punktā minēto lūgumu sniedz divdesmit darbdienās pēc lūguma saņemšanas dienas.

9. pants

Personas datu izmantošanas nosacījumi

1. Personas datus, kas saskaņā ar 7. panta 1. un 4. punktu nodoti kriminālprocesa vajadzībām, lūguma iesniedzēja dalībvalsts var izmantot vienīgi tā kriminālprocesa vajadzībām, saistībā ar kuru tos lūdza un kā norādīts pielikumā paredzētajā veidlapā.

2. Personas datus, kas nodoti saskaņā ar 7. panta 2. un 4. punktu mērķiem, kas nav kriminālprocess, lūguma iesniedzēja dalībvalsts saskaņā ar tās tiesību aktiem var izmantot vienīgi tam mērķim, kuram tos lūdza un ievērojot ierobežojumus, ko lūguma saņēmēja dalībvalsts norādījusi pielikumā paredzētajā veidlapā.

3. Neskarot 1. un 2. punktu, personas datus, kas nodoti saskaņā ar 7. panta 1., 2. un 4. punktu, lūguma iesniedzēja dalībvalsts var izmantot tam, lai novērstu tūlītēju un nopietnu sabiedriskās kārtības apdraudējumu.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka uz personas datiem, kas saskaņā ar 4. pantu saņemti no citas dalībvalsts un ko saskaņā ar 7. panta 3. punktu nodod trešai valstij, attiecina tos pašus izmantošanas ierobežojumus, ko saskaņā ar šā panta 2. punktu piemēro lūguma iesniedzējā dalībvalstī. Dalībvalstis norāda, ka personas datus, ko nodod trešai valstij kriminālprocesa vajadzībām, šī trešā valsts pēc tam drīkst izmantot vienīgi kriminālprocesa vajadzībām.

5. Šo pantu nepiemēro personas datiem, kurus dalībvalsts ir ieguvusi atbilstīgi šim pamatlēmumam un kuru izcelsme ir minētajā dalībvalstī.

10. pants

Valodas

Iesniedzot 6. panta 1. punktā minēto lūgumu, lūguma iesniedzēja dalībvalsts nosūta lūguma saņēmējai dalībvalstij pielikumā paredzēto veidlapu lūguma saņēmējas dalībvalsts valsts valodā vai vienā no tās valsts valodām.

Lūguma saņēmēja dalībvalsts atbild vai nu vienā no savām valsts valodām, vai arī citā valodā, kas ir pieņemama abām dalībvalstīm.

Pieņemot šo pamatlēmumu vai vēlāk katra dalībvalsts Padomes Ģenerālsērijam adresētā paziņojumā var norādīt, kuras no Eiropas Kopienu iestāžu oficiālajām valodām tā pieņem. Padomes Ģenerālsērija šo informāciju paziņo dalībvalstīm.

11. pants

Formāts un citi paņēmieni, lai organizētu un atvieglinātu informācijas apmaiņu attiecībā uz notiesājošiem spriedumiem

1. Nododot informāciju saskaņā ar 4. panta 2. un 3. punktu, notiesāšanas dalībvalsts centrālā iestāde nodod šādu informāciju:

a) informācija, ko nodod vienmēr, izņemot konkrētus gadījumus, kad šāda informācija nav zināma centrālajai iestādei (obligātā informācija):

i) informācija par notiesāto personu (pilns vārds, dzimšanas datums, dzimšanas vieta (pilsēta un valsts), dzimums, valstspiederība un – attiecīgā gadījumā – iepriekšējais vārds vai vārdi);

ii) informācija par notiesājošā sprieduma būtību (notiesājošā sprieduma datums, tiesas nosaukums, diena, kad spriedums kļuva galīgs);

iii) informācija par noziedzīgo nodarījumu, kas ir notiesājošā sprieduma pamatā (notiesājošā sprieduma pamatā esošā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas diena un noziedzīgā nodarījuma nosaukums vai juridiskā kvalifikācija, kā arī atsaucē uz piemērojamo tiesību normām); un

iv) informācija par notiesājošā sprieduma saturu (proti, piespriestais sods, kā arī jebkādi papildsodi, drošības pasākumi un turpmāki lēmumi, kas ietekmē sprieduma izpildi);

b) informācija, ko nodod, ja tā ir iekļauta sodāmības reģistrā (fakultatīva informācija):

i) notiesātās personas vecāku vārdi;

ii) notiesājošā sprieduma atsaucē numurs;

iii) noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vieta; un

iv) no notiesājošā sprieduma izrietoši aizliegumi veikt noteiktu profesionālo darbību;

c) informācija, ko nodod, ja tā ir pieejama centrālajai iestādei (papildu informācija):

i) notiesātās personas identitātes numurs vai personas identifikācijas dokumenta veids un numurs;

ii) attiecīgajai personai noņemti pirkstu nospiedumi; un

iii) attiecīgā gadījumā – pseidonīms un/vai pieņemtais(-ie) vārds(-i).

Papildus tam centrālā iestāde var nodot jebkuru citu informāciju par notiesājošiem spriedumiem, kura iekļauta sodāmības reģistrā.

2. Personas valstspiederības dalībvalsts centrālā iestāde glabā 1. punkta a) un b) apakšpunktā minēto veidu informāciju, ko tā ir saņēmusi saskaņā ar 5. panta 1. punktu, lai to varētu nodot tālāk saskaņā ar 7. pantu. Šajā nolūkā tā var glabāt 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā un otrajā daļā minēto veidu informāciju.

3. Līdz 7. punktā paredzētā termiņa beigām to dalībvalstu centrālās iestādes, kuras nav iesniegušas 6. punktā minēto paziņojumu, nodod visu informāciju atbilstīgi 4. pantam, lūgumus atbilstīgi 6. pantam, atbildes atbilstīgi 7. pantam un citu attiecīgu informāciju, izmantojot jebkādas līdzekļus, kas ļauj saglabāt rakstiskus pierādījumus, un ievērojot nosacījumus, kas ļauj lūguma saņēmējas dalībvalstis centrālajai iestādei noteikt to autentiskumu.

Pēc 7. punktā paredzētā termiņa beigām dalībvalstu centrālās iestādes šādu informāciju nodod elektroniski, izmantojot standarta formātu.

4. Šā panta 3. punktā minēto formātu un jebkurus citus paņēmienus, lai organizētu un atvieglinātu dalībvalstu centrālo iestāžu savstarpējo informācijas apmaiņu par notiesājošiem spriedumiem, līdz 2012. gada 27. aprīlim izstrādā Padome saskaņā ar attiecīgajām procedūrām Līgumā par Eiropas Savienību.

Šādi citi paņēmieni paredz arī:

- a) noteikt visus paņēmienus, kas varētu atvieglināt nodotās informācijas saprašanu un mašintulkošanu;
- b) noteikt paņēmienus, lai ar informāciju varētu apmainīties elektroniski, jo īpaši izmantojamās tehniskās specifikācijas un, vajadzības gadījumā, jebkādas piemērojamās apmaiņas procedūras;
- c) veikt iespējamus pielāgojumus pielikumā paredzētajā veidlapā.

5. Kamēr nav pieejams 3. un 4. punktā minētais informācijas nodošanas veids, turpina piemērot 3. punkta pirmo daļu.

6. Katra dalībvalsts veic vajadzīgos tehniskos pielāgojumus, lai varētu izmantot standarta formātu un lai to varētu elektroniski nodot citām dalībvalstīm. Dalībvalstis paziņo Padomei dienu, no kuras tā varēs veikt šādu nodošanu.

7. Šā panta 6. punktā minētos tehniskos pielāgojumus dalībvalstis veic trijos gados no dienas, kad pieņem formātu un paņēmienus, lai elektroniski apmainītos ar informāciju par notiesājošiem spriedumiem.

12. pants

Saistība ar citiem juridiskiem instrumentiem

1. Dalībvalstu savstarpējās attiecībās šis pamatlēmums papildina noteikumus, kas ietverti Eiropas Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās 13. pantā un tās 1978. gada 17. marta un 2001. gada 8. novembra papildprotokolos, kā arī Konvencijā par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpējo palīdzību krimināllietās un tās 2001. gada 16. oktobra protokolā ⁽¹⁾.

2. Šā pamatlēmuma nolūkā dalībvalstis atsakās no tiesībām savstarpējās attiecībās izmantot savas atrunas attiecībā uz Eiropas Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās 13. pantu.

3. Neskarot to piemērošanu attiecībās starp dalībvalstīm un trešām valstīm, attiecībās starp dalībvalstīm no 2012. gada 27. aprīļa ar šo pamatlēmumu aizstāj Eiropas Konvencijas par savstarpēju palīdzību krimināllietās 22. pantu, kas papildināts ar 4. pantu minētās konvencijas 1978. gada 17. marta papildprotokolā.

4. Ar šo tiek atcelts Lēmums 2005/876/TI.

5. Šis pamatlēmums neietekmē tādu labvēlīgāku noteikumu piemērošanu, kas ietverti dalībvalstu savstarpēji noslēgtos divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos.

13. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 2012. gada 27. aprīlim nodrošinātu atbilstību šim pamatlēmumam.

2. Dalībvalstis nosūta Padomes Ģenerālsēkretariātam un Komisijai to noteikumu tekstu, ar kuriem tās savos tiesību aktos transponē pienākumus, ko tām uzliek ar šo pamatlēmumu.

3. Pamatojoties uz minēto informāciju, Komisija līdz 2015. gada 27. aprīlim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā pamatlēmuma piemērošanu, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību aktu priekšlikumus.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2009. gada 26. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
I. LANGER

⁽¹⁾ OV C 326, 21.11.2001., 1. lpp.

PIELIKUMS

Veidlapa, kas minēta 6., 7., 8., 9. un 10. pantā Padomes Pamatlēmumā 2009/315/TI par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm

Lūgums sniegt informāciju no sodāmības reģistra

Lai šo veidlapu aizpildītu pareizi, dalībvalstīm jāņem vērā procedūras rokasgrāmata.

a) Informācija par lūguma iesniedzēju dalībvalsti

Dalībvalsts:

Centrālā(-ās) iestāde(-es):

Kontaktpersona:

Tālrunis (norādīt valsts kodu):

Fakss (norādīt valsts kodu):

E-pasts:

Pasta adrese:

Lietas numurs, ja zināms:

b) Informācija par tās personas identitāti, uz kuru attiecas lūgums (*):

Pilns vārds (vārdi un visi uzvārdi):

Iepriekšējie vārdi:

Pseidonīms un/vai pieņemtais(-ie) vārds(-i), ja tādi ir:

Dzimums: V S

Valstspiederība:

Dzimšanas datums (cipariem: dd/mm/gggg):

Dzimšanas vieta (pilsēta un valsts):

Tēva vārds:

Mātes vārds:

Dzīvesvieta vai zināmā adrese:

Personas identitātes numurs vai personas identifikācijas dokumenta veids un numurs:

Pirkstu nospiedumi:

Cita pieejamā identifikācijas informācija:

(*) Lai atvieglinātu personas identifikāciju, jāsniedz pēc iespējas vairāk informācijas.

c) Lūguma mērķis

Lūdzu, izdariet atzīmi atbilstīgā lodziņā

- 1) Kriminālprocess (lūdzu, norādiet iestādi, kurā kriminālprocess notiek, un lietas atsauces numuru, ja tāds ir pieejams).....
.....
- 2) Ar kriminālprocesu nesaistīts lūgums (lūdzu, norādiet iestādi, kurā notiek attiecīgās procedūras, un lietas atsauces numuru, ja tāds ir pieejams, izdarot atzīmi atbilstīgā lodziņā):
- i) tiesu iestādes lūgums
.....
- ii) kompetentas pārvaldes iestādes lūgums
.....
- iii) attiecīgās personas lūgums par savām sodāmībām
.....

Nolūks, kādā informāciju lūdz:

Lūguma iesniedzēja iestāde:

- Attiecīgā persona nepiekrīt, ka šo informāciju izpauž (ja saskaņā ar lūguma iesniedzējas dalībvalsts tiesību aktiem tika lūgta attiecīgās personas piekrišana).

Kontaktpersona gadījumiem, ja ir vajadzīga papildu informācija:

Vārds:

Tālrunis:

E-pasts:

Cita informācija (piem., lūguma steidzamība):

Atbilde uz lūgumu

Informācija par attiecīgo personu

Lūdzu, izdariet atzīmi atbilstīgā lodziņā

Šo dokumentu parakstījusī amatpersona apstiprina, ka:

- sodāmības reģistrā nav informācijas par attiecīgajai personai pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem
- sodāmības reģistrā ir informācija par attiecīgajai personai pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem; notiesājošo spriedumu saraksts pievienots pielikumā
- sodāmības reģistrā ir cita informācija par attiecīgo personu; šāda informācija ir pievienota pielikumā (fakultatīvi)
- sodāmības reģistrā ir informācija par attiecīgajai personai pasludinātiem notiesājošiem spriedumiem, taču notiesāšanas dalībvalsts darīja zināmu, ka informāciju par šiem notiesājošiem spriedumiem drīkst nodot vienīgi kriminālprocesa vajadzībām. Lūgumu pēc papildu informācijas var iesniegt tieši (lūdzu, norādiet notiesāšanas dalībvalsti)
- saskaņā ar lūguma saņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem nav iespējams sniegt atbildi uz lūgumu, kas iesniegts citiem mērķiem, kas nav kriminālprocess.

Kontaktpersona gadījumiem, kad ir vajadzīga papildu informācija:

Vārds:

Tālrunis:

E-pasts:

Cita informācija (ierobežojumi datu izmantošanai tādu pieprasījumu gadījumos, kas nav saistīti ar kriminālprocesu):

Lūdzu, norādiet atbildes veidlapai pievienoto lapu skaitu:

Sagatavots (vieta)

(datums)

Paraksts un oficiālais zīmogs (ja vajadzīgs):

Uzvārds un amats/organizācija:

Attiecīgā gadījumā, lūdzu, pievienojiet notiesājošo spriedumu sarakstu un visu kopā nosūtiet lūguma iesniedzējai dalībvalstij. Veidlapa vai saraksts nav jātulko lūguma iesniedzējas dalībvalsts valodā.